



HERNÁNDEZ BUSTAMANTE

MARIA DE LA PAU JANER, PREMI ANDRÒMINA 1989

## La nit de l'eclipsi

Amb la novel·la 'L'hora dels eclipsis', aquesta novel·lista mallorquina ha confirmat la seva trajectòria literària, que ja havia donat a parlar a crítics i públic amb la seva primera obra, 'Els ulls d'ahir'.

Xulio Ricardo Trigo

**L**a teva primera novel·la, *Els ulls d'ahir*, va quedar finalista del Premi Ciutat de Palma. La seva acollida va ser bastant bona, encara que alguns crítics hi van veure una obra massa incipient. ¿Quina experiència en vas treure, però?

—Va ser una gran experiència, ja que era la primera vegada que jo intentava alguna cosa més llarga; fins aleshores, només havia fet contes. És

clar, suposava un risc, em pareixia difícil crear-hi una estructura, uns personatges de més cos, de més volum, més complexos.

—¿Abans havies escrit contes?

—Sí, i a més els havia publicat en diaris i revistes, però no havia intentat fer cap novel·la i això és una cosa que necessita idees, cal pensar-s'ho bé.

—A banda d'escriure creació, tu treballaves en el camp del periodisme, de la TV.

—Quan vaig començar a estudiar filologia, ja des del primer curs vaig co-

mençar a col·laborar en els diaris de Palma, comentaris de llibres, alguna entrevista... Col·laborava al suplement del diari *Baleares*, en el suplement de cultura, on vaig escriure durant dos anys. Després va deixar de sortir aquest suplement. Més tard, vaig passar a escriure al *Diari de Mallorca* i a distintes revistes.

—¿També per a TV has fet alguna cosa?

—Sí, vaig fer un *magazine* durant un estiu, un programa diari d'una hora i mitja, amb moltes entrevistes, reportatges, etc. Una cosa d'allò més estiuenca. Jo el presentava sobretot.

—¿Com va estar la redacció d'aquesta novel·la que t'ha servit per a guanyar l'Andròmina, *L'hora dels eclipsis*?

—Després d'escriure *Els ulls d'ahir*, una novel·la que tenia anys quan va sortir publicada, ja que la vaig escriure molt jove, vaig veure que necessitava un temps per a poder omplir-me un poc; quan escrius és com si et buidares i cal resituar-se. Tot allò que has llegit, que has viscut, que has vist durant una temporada, intentes que t'ajude a escriure una novel·la. És clar, el difícil és que després surta. Jo, però, ho intento. Entre totes dues novel·les he fet un relat juvenil que ha sortit a la Galera a Barcelona, es diu *L'illa del mar*. La vaig fer perquè volia escriure alguna cosa més curta abans d'enfrontar-me a una altra novel·la. Pensava que era important distanciar-me de la subjectivitat i cercar una mica el contrari, l'objectivitat que *L'illa del mar* necessita, analitzar aquelles coses que jo volia millorar.

—¿Ho vas aconseguir?

—Jo perseguia fer un llibre que fos una novel·la, que tingués una estructura real de novel·la, potser *Els ulls d'ahir* falla una mica per això. Que tingués sobretot uns personatges, un protagonista, però també uns secundaris creïbles, que ajudaren a la narració.

—¿Quin és el tema de la novel·la guanyadora?

—És la història d'un home que es debat entre dues persones, entre dues dones. Es diu *L'hora dels eclipsis* perquè la nit té una importància molt forta en tota la novel·la i, és clar, els eclipsis són com un moment especialment màgic de la nit, d'alguna nit en què es donen aquestes estranyes conjuncions. Aleshores, es tracta d'un home que cerca aquestes coses, però és clar, les troba molt poques vegades. □